

עד 7300. 12 מוכנים לשיטה. החלטנו לשלם לבולגרים 6000 ולחשים מיד 6. חששו יארוז וישלחו באניה בארגזים. עשית מארגזים נמשכו 5 שבועות. העברה לנמל - 10 ימים, העברה בים - 3 שבועות. יש סיכוי איפוא שיגיעו במחילת 1949.

בולגרים חסכים לחוצאת כל היהודים. ניתן רשיון לעשרה אלפים בלבד. יש קשיים במרנספורט. בהנאים גורמליים יכולים שני המנים לקחת רק 3500, אם לא תחיה ברירה - יתקשים כמה סדק אמר.

- אגיותינו שעמדו מול קזה - נחקמו ברירות מוחשים בשעה 5. בחשע ואפי מורידו להחזמות אח שתי האניות המצריות - אמיר מרוק (אניה דבל) וסמינה קטנה שולח מוקשים, סכרים קיבלה מאנגליה. לדעת אנשינו נשאת האניה אנשי צבא. 3 אנשינו שעשו המלחמה חזרו בשלום.

23.10.48, שבת, כ' חשוון תש"ט.

בקר מבריק (מאחמול) יוצאה אניה ב-28, רבה מעילים, שמיכות, בגדי קרב. אניה שניה תוצא בראשית נובמבר - זו תיקח כל הסחורה שקנו ויקנו. בנפולי התחילו בקניות - הסחורה היטלה מיד ארצה. יש 25 אלף כמות מזלגות וסכינים, 200 חנויות מיוחדים, 7000 כמות חמר, 2000 מעילים, 2500 בגדי-קרב, 1000 אהלים חדשים לארבעה אנשים כ"א, 40 אלף כל-בו לתפירה. נקנו עוד מצנעות, ברזנטים, מגסי גומי וכלי מטבח.

- מזכרתי קיבלתי חשבון 1.10.47-30.9.48 חוציא מאז 28.489.711 לא"י מזה 14,024,293 על החזקת וציוד (כולל כלכלה, משכורת, חוצאות אישיות, ציוד אישי וטכני, חוצאות חסיבות וקציני ערים וכו'). 4,212,000 למשכורת חחיילים, 441,468 לחיל אויר (מחוז לקניות בחו"ל), 405,772 לחיל חים, 67,267 לחיל הנדסה, 179,155 לשרות רפואי, 1,792,635 למחבורה ורכב שכיר, 985,427 דלק, 703,741 לאכסון, 2,245,034 לביטורים, 158,594 לרכישה בארץ, 832,994 לתעשיה (שלנו) 1,014,832 לתעשיה חוץ,

518,661 למפעלים חייבים, 127,083 למדע (מ"מ ייצור 2,553,572), 165,327 לשירות קשר, 179,000 לשי, 29,566 מח"ל, 68,995 למרכז הגיוס, 10,421 למשרד הבטחון, 67,769 שונות, 90,600 לנגב, 109,073 לצרכי בטחון בווקרם המצב.

הצעת חציב לאוקטובר - 6,606,970, ומשלומין במדומנים 14,986,000 החזקת אנשים 1,616,720, מסכורת 653,750, חובאות מיוחדות של יחידות ושירותים 242,000, ציוד קניות ועוד 500,000, למשטחה החיילים 1,250,000 (לחמשים אלף משפחות כ"א 25 לא"י בממוצע - במ"מ 18,000, בחימה 7000, ירושלים 8000, שאר המקומות 17000) - עזרה לגמבלים ושיקום 30,000, בטוח רפואי למשפחות - 30000 משפחות כ"א 360 פי, - 10,800, שכר לימוד לילדי המבויטים 30,000, חובאות ארמיניסטרטביות 15,000, חיל הים 100,000, חיל אויר 258,900 (רכישות 89,000, עבודות 71,500, חמרים 167000, החזקת רכוש 9,700, חובאות כלליות 16,600, חובות 36,000), חיל הנדסה 20,000, העש פנים 125,000, העש חוץ 273,800, פנחם 60,000, מדע 21700, פחמי 7000, תחבורה 209,000, רכב שכיר 250,000, דלק 65,000, אכסון 200,000, בצר 450,000 (מזה חובות 300,000, עבודות חדשות 150,000), קשר 30,000, ש.ר. 30,000, מפל 5000, מרכז גיוס 20,000, שי 40,000, מח"ל 8,000, משרד בטחון 10,000, שונות 56,000.

- באו אצלי שיטרים וישראל שואט. מציון אלישר שונא אבולאמיה, רוצח להשאלת על הספרדים, מטיח נגד האשכנזים, אלישר רוצח לעמוד בראש רשימת הספרדים - שיטרים חולק על כך. הוחלט שיומיעו שמי רשימות - בראש אחד אלישר, בראש שניה - שיטרים. אלישר הלך לאצל - אבל כנשטע לא הגיעו לידי הבנה הדדית. מיצוק פציע לשיטרים יקבל אלישר השני. ועד העדה במ"א החליט ששיטרים יעמוד בראש הרשימה. אצלם עומת נמשות בקרב הספרדים - בלי רשימה מיוחדת הם עלולים להצליח. תדאר ו"בני הישוב" רוצים להקים חנועה עממית, אולם הספרדים של שיטרים מתנגדים. - אבולאמיה מבור שחום מתחזק בירושלים.

- יחי מיטמן מפקד הפעולה הימית: הגענו לעזה ביום ו', אחמול, 4 אח"צ. היו לנו וובור, הגנה, מעוז ויטמן. עמדנו בארבעה מיל מהחוף. ראינו שני אניות מצריות במרחק מיל - מיל וחצי מהחוף, הגדולה בגודל של פשחית, יותר גדולה מהאניה הכי גדולה שלנו, בערך 1500 טון, כנראה אמיר מרוק, השניה - קורוסה קטנה כמו מעוז. על האניה הגדולה היו שני הותחים גדולים וחרבה אנשים - אם צבא, או מצוקים. לא היה סימן של צלב אדום, זו הייתה אניה קרב, ונשאה דגל הצי המצרי. באניה הקטנה היו הותחים אנטי-אוויריים.

האניות המצריות הפנו חרטומן לאניות שלנו, אבל לא עשו כלום. האניותינו עשו כל מיני מטרונים - המצרים לא נענו. התחלנו להתרחק. לעומק, אחרי שעה של מטרונים, ומתאם נורו יריות מפוללות החוף - היריות היו לאוויר, יתכן שהיו אלו יריות הפחדה ירו במטח עשר דקות - חרבה אש, בכוון לאניותינו, אבל לבובה, יתכן שהתכוונו להזיזנו שלא נחקרב. לא היו אווירונים בשטח. הסכנו מערבה בנטיה צפונה - עד 20 מיל בעומק, עד שעה שש וחצי. פנינו אז צפונה לשוב הביתה (חי מיטמן היה במעוז), בערב בשבע נחקבל מברק לפעול. מפקד השייטת מול גתן לפירסטן רשות לפעול על דעת עצמו - לבלי להיות חלוי בתנועת השייטת. הסירות היו באוועז, הוא החליט להשתמש רק במעוז - לבלי עורר חשומה לב יואר מדי. 3 האניות נשארו במקום במרחק 20 מיל מהעומק, מיטמן ביקש מרב החובל של מעוז (כרנר) שיביא האניה בשעה 8 במרחק 4 מיל מערבה מעזה. רב החובל התקשה במציאת מקומו, וא ידע אם הוא נמצא בצפונה או דרומה של עזה. חסמינות לא נראו. ברבע לחשע הוריד הסירות (במרחק 12 מיל מהחוף), בחשע ועסדה, עס עלות הירח, יצאנו לדרך. בשלוש סירות היה איש אחד בכל אחת, בסירת האם - שניים מיטמן היה באחת הסירות התוקפות. מיטמן החליט ללכת צפונה, עד 2 מיל מהחוף, ואחר כך להדריט למען יהיה בטוח שיגיע לעזה. הים היה די שקט. בעשר נחמ 3 גילו החוף, מיטמן שער שזה בערך מיל וחצי מהחוף והתחיל להדריט. כשחנו דרומה תכירו בליות האניות - במרחק חצי קילומטר. הקטינו המהירות למען השתק המנועים והשתדלו להתגנב להגיע לאניות מדרומן, שלא ישתעו חרש וימצא בין הירח ובין האניות. בטרם

הסלימו האיגוף החלת האניה הקטנה לנסוע במהירות מערבה, מבלי לראות הסירות.
סעוז נשאר במקומו, במרחק 12 מיל כשהסירה הקטנה התקרבה למרחק של 50 מטר (הגדולה
היתה במרחק של 100) החליט פישמן לעזול. שלה סירה אחת לאניה הגדולה, על מנת לאקוף
כיד ולהטביע, וסירה שניה - לספינת הקטנה, ובעצמו היכה לראות מה התוצאות ולתן
ישליך עצמו לפי הצורך. לפי עדות פשוטו שחי הסירות לאניה הגדולה, מיד נשמעה ההתפוצצות
גדולה - מפגיעת סירה אחת, ועשן סמיך יצא מירכאי האניה הגדולה. באותו רגע החליט
פישמן לתקוף הספינת הקטנה. מבע בין מרכז האניה ובין החרטום / קפץ מהסירה בערך
25 מטרה מהסירה, אם כי לפי הדין אפשר לקפוץ במרחק של מאה מטר). האניה הגדולה
נחלשה ונעלמה לגמרי מתחת למים (כל העניין נמשך 3 דקות מרגע ההתפוצצות עד העלמת
מתחת למים). הקטנה קפצה מעוצם ההתפוצצות מתחת למים - למעלה, החרטום התרומם בגובה
של 8 מטר, זרם מים זינץ, וחיא התאמצה לגשת לחוף. לא ידוע אם הצליחה להגיע לחוף.
פישמן בטוח שהאניה נבקעה. הקטנה לא עגנה, ומשום כך יכלה לזוז, הגדולה עגנה, ולא
יכלה לזוז. פישמן סבור שבגם הקטנה טבעה. לאנשינו חיו פנסי אולטרה-אדום (של פישמן
טבעה, אבל היה לו גם פנס פשוט). הפנס הזה גילה מציאותו לספינת הקטנה וזו ירחה
עליהם - במרחק של 20 מטר. לא פגעו. הסירה "המיומרת" הלכה אחרי החבלנים ואספה אותם.
באו חפון אנשים קפצו מהאניות המצריות - למאות, אחד הבחורים שלנו מצא עצמו בחוף
ערביס, הם ראו אותו, והוא בקרנים הנסתרות שלו ראה אותם. היו קריאות וצעקות.
לאחר הסיעה של שעה בסירה הגיעו באחתעשרה למעוז.
מיד לאחר ההתפוצצות חובאו פרוזקטורים לחוף להאזין אים, וחללו יריות בלי תבאנה. -
בארבע למנות בוקר הגיעו עם השייטת בימו - שמונת המשתתפים בעולות יוחי פישמן, אב
זלמן אברהמוף, יצחק ברקמנד, יעקב ורדי, יעקב רילוב.
- גד מודיע שמגיעים מבצר (17 ב), שני פסוטי 4 וחסות 47 (דקות). כולם
אמריקנים, חשלום לאחר שהכלים אססס ימריאו מאיטליה. אחרון סבור שזה ידרוש בערך
50,000 לא"י.

- יש גם אפשרות לחשים 12 יורקים דרך יוגוסלוויה. ואולי יגיעו בקרוב.

- נחמי לראובן נקודות בשביל טברק למשה: יכולת העמדה של המצרים, מכח רציניות ראשונה למצרים, שחרור דרך לנגב, כבילת הצבא המצרי ונימוק קוי פתחבורה והאספקה, מרסליזת של כיסוס באר שבע. והקלה על נקודות מסביבה, כבוד מצד או"ם להחלטות גם כשהן לזכותנו, גורם בקביעת גורל חנגב, כיבוד לצבא, למדינה וליחידות, הוצעת חבלוף ל אחדות הליגה, גילוי יכולת כוחהאוויר שלנו, סכח אנושה לממשלת עזה - המשך קאוקצי.

- בשלוש עליתי לירושלם - דרך בורמא.

- ישיבה עם הטבח הירושלמי. מארבעה דרכי ירושלם - שלשה בידי האויב. עלינו לתפוז הדרך בצפון (לסען הגיע לאוגזור). וחדרך בדרום. בתחילה היה סבור משה שאין כדאי להלחם בעיר (שיך ג'ראח, עיר עתיקה) - בלי משלמי הדירים, עכשיו נשתנתח דעהו. טכני 1) שיש בידינו מוחחים, ואין חבול אם יוריס מלמעלה או מלסעלה. לנו יש אפשרות להלחם בתוך העיר, ללגיון זה קשה. יש גדוד אחד רזרבי בחטיבה, במחוז אין גדוד חשוי, בחטיבה - לגדוד אחד יש 600 (יושב בשער הגאי), לאחד 400, לשלישי 450, גדוד נשק כסייע 270. שאלתי אם נוכרה לפתוח בכוח דרך לאוניוורסיטה - כעת כוחות דרוסיים לדעתם כולם יש להוסיף מבחוץ לכל הפחות גדוד וחצי, אחדים אומרים שנים. יש נקח טקסט, הבעה הצרפתית, ויש לעשות זה בלילה אחר, אירת יש סכנה שהלגיון יסרוץ לאוניוורסיטה. האוניוורסיטה שלשת על העיר העתיקה, דרך אלרשנטיבים לדעתם אין. מהדרוס יותר קשה לבשת לאוניוורסיטה. יש להוסיף גם נשק מנטי טנקי. לרעה לויצח - גם עוד טוללח של מוחחי שדה. למען שחרון רדיקלי יש לקחת בידו וגבי טמאל. בירושלם נפגעו הרבה חיילים - חרובים בלבד - כ-600, בכלל יצאו מכלל שימוש 25/2 בדודים. שני גדודי חיש הם זחל, אימון לא מספיק, אבל טצב רוח טוב וששים לקרב. גרדד 163 (חיס) עיף, אמפי. מנקדו שטיגליץ. דרוש לו חופש. הגיעו לידי טמטום חושים. לא איכפת גם חמות. גדוד אחד של חיש חונה במשלטים בין שער הגאי ובין העיר ורק גדרד אחד - מוריה - הוא חשוי.

- הבורק האזינו לשיחות אלה בחורף הלגיון - השיחות התנהלה באנגלית. "המטב דווקא ברוע. היהודים התקדמו עד כדי 5 קילומטר מבית לחם. זה קרה בלילה. המצרים הפכו החפוגה. הם ביקשו עזרתנו אבל אנו סרבנו. המצרים נסוגו. היהודים הפגינו קשה את בית ג'לה" - מאיזה צד התקדמו היהודים? - מהצפון. - חדרושה לך עוד תגבורת? שאל הכפקד. הוא אומר שאין לתמרן הכוחות אלא בשעת הדחק. חיש גימוק לכף - קשה להגיד. אילו רק אקבל אותם ל-48 שעות - אודיע זאת למפקד. חכה. אעשה כל אשר אוכל. - אין לנו בנדין - אשתדל לספק לך בנדין. - האוכלוסין מה הם מצדדי הלגיון הערבי. אפשר לקוות שיעזרו לנו".

שיחה שניה כעבור שעה (8 בוקר) - "אני יכול לשמוע אותך, דבר דברך. - המצרים הם $E \& F IN$ (f) הם צורחים לעזרת משוריינים. ההתקפה כבר החלה. אם הם במצוקה - האם עלי לעזור להם? - בבקשה השאר במקומך (stay on the set spot). אני ממסור דברייך. - טוב. - החשובה היא היא - לא לעזור, כל זמן שזוהי ההתקפה נגד המצריים. - הבינותי היטב. - ה- $6m.R - 0.C$ בא לחזית שלך. אתה ממשיך בפיקוד. הבינותי? - הבינותי. - תפקידו הוא רק קשר עם הצבא המצרי. - צר לי על $6m.R - 0.C$ בתפקידו זה. - הוא מבין. - "

- כמי שהסביר לי משה פגיעים כוחותיו XXX ו'גלה וחולשים על במיר, חראל תגיע עד חוסן, קבו ריק. משה רוצה לקחת מר אליס. לא התנגדתי לכך.

- בשעה מאוחרת שיחה עם שלייבמן וברעם על המטב הפנימי בירושלם. שרביבמן פסימי, ברעם אופטימי יותר. הכוחות הצעירים בצבא. לחרות שחררו כארבעים איש, לנו לא משחררים וגם חברינו לא רוצים להשתחרר. בחוגים רבים - לדברי ברעם - יש אהדה רבה, אבל הם רוצים להיות חברים במפלגה, למען חוות דעה, ולא רק להצביע, אולם אינם יכולים להיות חברי התמודדות. מ"מ חלש מאוד פה, חרות יש לו עדין 2 השפעה במאה שערים ובקרב העדות. השפעתו של אלישר מחוץ לספרדים כמעט אפסית.